

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/118/2023
Identifikačné číslo spisu:	5306201443
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5306201443.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD., v spore žalobkyne D. K., narodenej XX. S. XXXX, Č. - B. H., K. XXXX/XX, zastúpenej VOLČKO & PARTNERS, s.r.o., Košice, Mlynská 27, IČO: 55968058, proti žalovanému Ing. O. K., narodenému XX. S. XXXX, U., I. XX, zastúpenému JUDr. Sabínou Hodoňovou, PhD., LL. M., advokátkou, Žilina, Mariánske námestie č. 31, poskytujúcou právne služby prostredníctvom združenia ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA BEDNÁŘOVÁ HODOŇOVÁ SENKOVÁ, Žilina, Mariánske námestie 31, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7C/31/2006, o dovolaní žalobkyne a o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. februára 2023 sp. zn. 6Co/145/2020 takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne z a m i e t a.

Dovolanie žalovaného z a m i e t a.

Stranám sporu náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Čadca (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 03. júna 2020 sp. zn. 7C/31/2006 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne X-izbový byt č. XX na X. poschodí bytového domu č. XXXX na ulici K. v Č., na parcele č. 1237, vrátane spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 6882/206040 na spoločných častiach a zariadeniach domu a na príslušenstvách v k. ú. Č., zapísaný na LV č. XXXX a pozemku parcela KNC č. 1237, zastavané plochy a nádvoria o výmere 594 m² v podiele o veľkosti 6882/206040, zapísanom na LV č. XXXX, v hodnote 46.000 eur a špecifikované hnuteľné veci, finančné prostriedky na bežnom účte v V., O. I. D. č. účtu: XXXXXXXX/XXXX vo výške 83,95 eura, stavebné sporenie v Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. vo výške 1.965,88 eura z titulu zmluvy č. 1540486501, združené poistenie v Allianz Slovenská poisťovňa, a. s., č. 39155456 vo výške 74,66 eura a cenné papiere Centrálného depozitára cenných papierov v SR, a. s. na meno D. K.T. v hodnote 292,10 eura (výrok

I.). Žalovanému prikázal do výlučného vlastníctva špecifikované hnutel'né veci, cenné papiere na meno O. K. Centrálného depozitára cenných papierov SR, a. s. v hodnote 258,91 eura, stavebné sporenie v Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. vo výške 683,72 eura z titulu zmluvy č. 1540485701, finančné prostriedky v I. I. č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 103,96 eura, zostatok finančných prostriedkov na devízovom účte žalovaného vedeného vo C.D., O.. I., č. ú.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 44,98 eura, zostatok finančných prostriedkov na sporožirovom účte žalovaného na meno O. K. vedenom v Č. I., O.. I., č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 1.210,86 eura a združené poistenie v Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., č. ú.: 29245186 vo výške 185,30 eura (výrok II.). Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielu z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 22.557,53 eura do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.), štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 50 % a voči žalovanému v rozsahu 50 % (výrok V.) a znalcovi Ing. C. J. priznal nárok na náhradu trov znaleckého dokazovania v rozsahu 50 % voči žalobkyni a v rozsahu 50 % voči žalovanému (výrok VI.).

1.2. Okresný súd aplikujúc §§ 148 ods. 1, 149 ods. 1 a 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) konštatoval, že manželstvo strán aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo („BSM“) vzniknuté 19. 10. 1985 zaniklo právoplatnosťou (09. 03. 2004) rozsudku Okresného súdu Čadca z 03. 12. 2003 sp. zn. 8C/59/2003 o rozvode manželstva. Hnutel'né veci primárne prikázal do výlučného vlastníctva toho z bývalých manželov, ktorý ich mal naposledy v držbe alebo u ktorého sa nachádzali. Súd prvej inštancie ako BSM vyporiadal aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX kat. úz. Č., ocenené v znaleckom posudku Ing. C. J. č. 155/2016 z 31. 10. 2016, a to byt č. XX na X. poschodí, vchod D., v dome č. XXXX vrátane spoluvlastníckeho podielu k pozemku parc. č. 1237 vo všeobecnej hodnote 46 000 eur. K námietke žalobkyne, že do ohodnotenia nehnuteľnosti bola zarátaná rekonštrukcia bytu súd prvej inštancie neprihliadal s poukazom na koncentračnú zásadu s tým, že ak žalobkyňa mala za to, že došlo k zhodnoteniu nehnuteľností, mohla predložiť listinný dôkaz preukazujúci výšku investícií do bytu vrátane časového obdobia, v ktorom táto investícia bola realizovaná. Prikázanie nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne súd prvej inštancie odôvodnil aj tým, že členský podiel k bytu (správne má byť členský podiel v bytovom družstve pozn. dovolacieho súdu) nadobudla pred uzavretím manželstva so žalovaným žalobkyňa, ktorá za prevod členských práv zaplatila 15 753 Sk a v tomto byte naďalej býva. Kúpnu zmluvou č. 1582/2005 zo dňa 15. 02. 2005, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený v konaní zn. V 1548/96 dňa 05. 02. 1996 došlo k predaju spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 6882/2260640 k parcele KNC č. 1237 o výmere 594 m², zapísanej na LV č. XXXX, pod domom č. s. XXXX na K. B. v Č. na žalobkyňu a žalovaného do ich podielového (správne má byť bezpodielového pozn. dovolacieho súdu) spoluvlastníctva.

1.3. Pri zachovaní rovnosti podielov bývalých manželov súd prvej inštancie ustálil výšku podielu každého z nich sumou 26 455,07 eura, keďže celková hodnota aktív tvoriacich BSM predstavovala 52 910,15 eura. U žalobkyne zohľadnil sumu 522,90 eura, ktorú vyplatila za prevod členských práv v bytovom družstve pred uzavretím manželstva, takže na jej podiel prislúcha suma 25 932,17 eura, od ktorej okresný súd odpočítal hodnotu aktív tvorenú hnutel'nými vecami prisúdenými žalovanému vo výške 3 374,64 eura a dospel k čiastke 22 557,53 eura, ktorá predstavuje finančné vyrovnanie žalobkyne žalovanému titulom vyporiadania BSM. Žalobkyni uložil povinnosť vyplatiť žalovanému uvedené plnenie v lehote do 3 mesiacov po právoplatnosti rozsudku.

1.4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“) a s prihliadnutím na charakter sporu a na čiastočnú úspešnosť oboch sporových strán v konaní nepriznal nárok na ich náhradu žalobkyni ani žalovanému. Zároveň priznal štátu voči žalobkyni a žalovanému nárok na náhradu trov v rovnakom pomere (po 50 % od každej sporovej strany) a rovnako súdom ustanovenému znalcovi za podaný znalecký posudok č. 26/2020 priznal nárok na náhradu trov znaleckého dokazovania v pomere 50 % od žalobkyne a 50 % od žalovaného.

2.1. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (ďalej iba „odvolací súd“), po doplnení a zopakovaní dokazovania na pojednávaní, rozsudkom zo dňa 15. februára 2023 sp. zn. 6Co/145/2020 zmenil (§ 388 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie tak, že prikázal žalobkyni do výlučného vlastníctva 1) byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode číslo D. obytného domu súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemku parcela KN-C č. 1237, katastrálne územie Č., obec Č., okres Čadca, spolu so

spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu súp. č. XXXX o veľkosti 6882/226040, evidované Okresným úradom Čadca, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, všetko v zostatkovej hodnote 93.807,12 eura, 2) spoluvlastnícky podiel žalovaného o veľkosti 3441/226040 na pozemku parcela KN-C č. 1237, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 594 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území Č., obec Č., okres Čadca a evidovaného Okresným úradom Čadca, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, v zostatkovej hodnote 466,50 eura a 3) detskú kombinovanú posteľ v zostatkovej hodnote 14,41 eura. Žalovanému do výlučného vlastníctva prikázal 1) vysávač značky Hyla zakúpený v roku 1994 v zostatkovej hodnote 165,97 eura, 2) cenné papiere na meno O. K. vedené u Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a. s. v zostatkovej hodnote 258,91 eura a 3) nárok zo združeného poistenia v Allianz- Slovenskej poisťovni, a. s. číslo účtu 29245186 v zostatkovej hodnote 185,30 eura. Žalobkyni uložil povinnosť žalovanému zaplatiť na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 46.807,25 eura a náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovaného na pozemku parcela KN-C č. 1237 v sume 466,50 eura, všetko do 90 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania na súde prvej inštancie (II. výrok) a žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (III. výrok). Vo IV. výroku Slovenskej republiky priznal nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. Slovenskej republiky priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 % (V. výrok). Ing. C. J., znaleci z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, s miestom výkonu činnosti Ú. XX, XXX XX K., priznal nárok na znalečné v konaní na súde prvej inštancie proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 % (VI. výrok).

2.2. K výhrade žalobkyne o zaradení do masy BSM bytu č. XX na X. poschodí vchodu D. obytného domu súp. č. XXXX, postaveného na pozemku parc. KN-C č. 1237, kat. úz. Č. spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu o veľkosti 6882/226040, zapísaných Okresným úradom Čadca, katastrálnym odborom na LV č. XXXX odvolací súd zdôraznil svoju viazanosť odvolacími dôvodmi, ktoré možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Žalobkyňa v odvolaní ani do uplynutia odvolacej lehoty nenamietala záver súdu prvej inštancie, že predmetný byt spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu patrí do BSM, námietku opaku produkovala prvý raz až v priebehu odvolacieho konania v podaní zo dňa 31. 08. 2022 a odvolací súd na ňu nemohol prihliadať a preskúmať záver súdu prvej inštancie o nadobudnutí predmetného bytu spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu do BSM strán sporu. Na druhej strane sa odvolací súd napriek uvedenému k žalobkyňou nastolenej otázke vlastníctva bytu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vyjadril tak, že zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu uzavreli 05. 02. 1996 ako nadobúdatelia žalobkyňa aj žalovaný za trvania manželstva (teda aj BSM) a vyjadrili tak pre spor určujúcu vôľu, na strane prevodcu previesť predmet prevodu obom manželom do BSM a na strane nadobúdateľov nadobudnúť predmet prevodu do BSM. V zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu bol predmetný byt spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu prevedený do vlastníctva nájomcovi, v danom prípade žalobkyni (ako výlučnému členovi bytového družstva). Z ust. § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. totiž nemožno vyvodíť, že by nebolo možné previesť družstevný byt spolu s členom bytového družstva aj manželovi tohto člena do BSM.

2.3. Ustálenie všeobecnej hodnoty bytu a prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckych podielov strán k pozemku, na ktorom je bytový dom postavený odvolací súd vysvetlil tak, že pre účely vyporiadania BSM je potrebné vychádzať zo stavebno-technického stavu oceňovaných nehnuteľností ku dňu zániku BSM, ale z cien platných v čase vyporiadania BSM, t. j. v čase rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM. Za základ pre stanovenie hodnoty vyporiadavaných nehnuteľností odvolací súd zobral doplnenie znaleckého posudku č. 26/2020 (znalecký úkon č. 117/2022) vypracované odvolacím súdom ustanoveným znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností Ing. C. J.. Za základ pre svoje rozhodnutie odvolací súd vzal všeobecnú hodnotu nehnuteľností [§ 2 písm. g) vyhl. č. 492/2004

Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v platnom znení] určenú znalcom, avšak upravenú z dôvodu, že odvolací súd nepovažoval za správny postup znalca, ktorý pri výpočte všeobecnej hodnoty nehnuteľností hodnotil ekonomické faktory o 20 % horšie ako u porovnateľných bytov (č. 1 až č. 3) výlučne len z dôvodu (str. 17 doplnenia znaleckého posudku a výpoveď znalca na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 16. 11. 2022), že porovnateľné byty sa predávajú dobrovoľne a porovnávaný byt je predmetom vyporiadania BSM v súdnom spore. Odvolací súd preto všeobecnú hodnotu nehnuteľností vypočítal tak, že pri priemernej porovnateľnej hodnote zohľadnil ekonomické faktory - druh porovnateľnej ceny u všetkých troch porovnateľných bytov ako $\pm 0,00$ % zhoda. Súčasne odvolací súd prevzal všeobecnú hodnotu spoluvlastníckych podielov strán na pozemku, na ktorom je postavený bytový dom, určenú znalcom metódou polohovej diferenciácie u každej zo strán sporu vo výške 466,50 eura. S námietkou žalobkyne voči výberu znalcom použitej metódy stanovenia všeobecnej hodnoty stavieb sa odvolací súd vysporiadal poukazom na vyjadrenie znalca, že je výlučne na jeho názore ako odborne spôsobilý osoby, ktorú hodnotu stavieb vypočítanú dvoma metódami vyberie a odporučí ako vhodnú. Aj z pohľadu odvolacieho súdu bolo vhodnejšie vychádzať zo všeobecnej hodnoty vypočítanej porovnávacou metódou, všeobecná hodnota vypočítaná metódou polohovej diferenciácie (44 898,81 eura) sa javí ako neprimerane nízka v porovnaní s ponukami na predaj porovnateľných bytov v danom čase a mieste, ktoré sú súčasťou doplnenia znaleckého posudku. Všeobecná hodnota majetku by sa pritom mala v čo najväčšej miere približovať k cene v reálnych trhových podmienkach. Investovanie do bytu žalobkyňou by mohlo byť zohľadnené len v prípade, ak by bol byt prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý by tak nadobudol hodnoty vytvorené z výlučných prostriedkov (investícií) žalobkyne. K námietke žalovaného, že znalec nevykonal ohľadku ohodnocovaných nehnuteľností odvolací súd uviedol, že tieto boli ohliadnuté už pri vypracovaní znaleckého posudku č. 155/2016, pričom stavebno-technický stav relevantný pre stanovenie všeobecnej hodnoty sa nemohol zmeniť, keďže znalec vychádzal zo stavebno-technického stavu nehnuteľností v čase zániku BSM. Odvolací súd neuložil žalobkyni v zmysle žiadosti žalovaného sprístupniť byt za účelom vyhotovenia súkromného znaleckého posudku (§ 209 CSP), keďže je len na úvahe súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). Odvolací súd nariadil v odvolacom konaní dokazovanie znalcom, nebol dôvod vykonávať dokazovanie ďalším znalcom. Tak by bolo tomu iba v prípade, že by odvolací súd považoval za potrebné vykonať dokazovanie ďalším znalcom. Ostatné námietky žalovaného proti znaleckému posudku považoval odvolací súd za nesúrodé až zmätočné, založené na rôznych hypotézach a nesúrodom vytrhávaní určitých skutočností z kontextu.

2.4. Pri hnutel'nych veciach patriacich do masy BSM odvolací súd opätovne zdôraznil, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP). Odvolací súd hodnotu už neexistujúcich vecí, ktoré ale v čase zániku BSM existovali, zohľadnil pri vyporiadaní BSM strán spolu s tým, ktorá zo strán mala tieto veci po zániku BSM až do času ich zániku (zničenia) v dispozícii a spotrebovala tak ich hodnotu. Pri odvolacej požiadavke žalovaného, aby bol vysávač značky Hyla prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne odvolací súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu na odvolacom pojednávaní konanom 16. 02. 2022, že po zániku BSM v dispozícii žalovaného zostala motorová jednotka vysávača (žalobkyňa tvrdila, že tento vysávač sa celý po zániku BSM nachádzal v dispozícii žalovaného), teda hlavná súčasť tejto hnutel'nej veci, takže bolo vecne správne prikázať ju do výlučného vlastníctva žalovaného v nespornej zostatkovej hodnote 165,97 eura. Šijací stroj zn. Veritas bol podľa vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní odvolacieho súdu dňa 16. 02. 2022 po zániku BSM v jej dispozícii, pričom ho následne vyhodila, teda nebolo možné jeho prikázanie ktorejkoľvek strane sporu do jej vlastníctva. Stav tejto hnutel'nej veci ku dňu zániku BSM zostal v konaní neobjasnený, žalobkyňa tvrdila ku dňu zániku BSM jej nulovú zostatkovú hodnotu. Žalovaný až v priebehu konania (na pojednávaní odvolacieho súdu) žiadal, aby bola táto vec vyporiadaná zo zostatkovej hodnoty ku dňu zániku BSM vo výške 150 eur. V podanom odvolaní neuviedol žiadnu zostatkovú hodnotu a žiadal túto vec vyporiadať v zostatkovej hodnote novej veci bez preukázania svojho tvrdenia o inej ako nulovej zostatkovej hodnote tejto veci. Odvolací súd ju preto pri svojom rozhodnutí nezohľadnil. K plynovému variču a 3 ks propán-butánových fliaš obe strany sporu na odvolacom pojednávaní nevedeli uviesť, kde sa tieto nachádzajú. Žalobkyňa tvrdila, že neexistujú, žalovaný tvrdil, že zostali v byte. V odvolaní však žalovaný nenamietal súdom prvej inštancie ustálenú ich nulovú hodnotu ku dňu zániku BSM. Keďže odvolací súd nemal za preukázanú existenciu týchto hnutel'nych vecí ku dňu svojho rozhodovania, tieto nemohol prikázať do vlastníctva tej-ktorej strany sporu. Rovnako vzhľadom na nulovú zostatkovú hodnotu ku dňu zániku

BSM nemohol zohľadniť hodnotu týchto vecí pri vyporiadaní BSM.

2.5. Odvolací súd vychádzal zo záverov súdu prvej inštancie nenapadnutých odvolaniami strán o ich dispozícii s finančnými prostriedkami, resp. finančnými hodnotami uvedenými vo výrokoch I. a II. napadnutého rozsudku (u žalobkyne v celkovej hodnote 2.416,59 eura a u žalovaného v celkovej hodnote 2.487,73 eura). Žalobkyňa v priebehu odvolacieho konania uviedla, že tieto finančné hodnoty už spotrebovala, a preto ich odvolací súd nemohol pri vyporiadaní prikázať do jej výlučného vlastníctva, ale mohol len túto hodnotu zohľadniť pri vyporiadaní BSM ako hodnotu, ktorú by mala žalobkyňa do BSM nahradiť. Rovnako postupoval u žalovaného, pokiaľ ide o finančné hodnoty vo výške 683,72 eura na účte stavebného sporenia v Prvej stavebnej sporiteľni, a. s. z titulu zmluvy č. 1540485701, vo výške 103,96 eura na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v I. I., O. .I., vo výške 44,98 eura na devízovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX vedenom vo C., O. I. a vo výške 1.210,86 eura na sporožirovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v Č. I., O. I., ku ktorým sa žalovaný v priebehu odvolacieho konania vyjadril, že ich už spotreboval, a teda by ich mal do BSM nahradiť.

2.6. Žalobkyňa v odvolaní namietla, že súd prvej inštancie na jej ťarchu zohľadnil sumu 150.000 eur (správne malo byť uvedené Sk) ako financie použité na zariadenie podnikania. Odvolací súd k tomu uviedol, že súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení č. k. 6Co/205/2017-976 zo dňa 31. 05. 2019 na túto sumu neprihliadol (odsek č. 31 napadnutého rozsudku).

2.7. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil plnenie žalobkyni z jej životnej poisťky v Komunálnej poisťovni, a.s. č. 411800908, k čomu odvolací súd konštatoval, že žalovaný nepreukázal, že žalobkyňa z uzavretej poisťky obdržala akékoľvek plnenie. Pokiaľ ide o poistné platené na toto poistenie, zaplatené poistné nie je možné pri vyporiadaní BSM zohľadniť, keďže nejde o použitie spoločného majetku (spoločných peňažných prostriedkov) na výlučný majetok jedného z manželov. Preto odvolací súd ani nevykonával (§ 185 ods. 1 CSP) dokazovanie navrhované žalovaným na pojednávaní dňa 18. 01. 2023 žiadať od Komunálnej poisťovne, a.s. informáciu o nasporenej sume na predmetnom životnom poistení ku dňu zániku BSM. Tento dôkaz sa totiž nevzťahoval k odvolacej námietke žalovaného spočívajúcej v tvrdení, že žalobkyňa mala obdržať od Komunálnej poisťovne, a.s. plnenie. S otázkou peňazí použitých na podnikanie žalobkyne sa riadne vyporiadal súd prvej inštancie, v súlade s predtým vysloveným názorom odvolacieho súdu v uznesení č. k. 6Co/205/2017-976 zo dňa 31. 05. 2019. V spore nebolo preukázané, že by podnik žalobkyne mal ku dňu zániku BSM nejakú hodnotu, ktorú by bolo možné vyporiadať a strany sporu toto ani nenavrhovali.

2.8. Odvolací súd uzavrel, že hodnota majetku vyporiadavaného BSM strán sporu bola 99.975,89 eura, žalobkyni sa dostala z celkovej zostatkovej hodnoty vyporiadavaného BSM hodnota celkovo 97.056,64 eura a žalovanému 2.919,25 eura. Pri určovaní peňažnej sumy, ktorú je žalobkyňa povinná vyplatiť na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného BSM žalovanému odvolací súd v zmysle ust. § 150 OZ zohľadnil, že žalobkyňa pred vznikom BSM zaplatila zo svojich výlučných prostriedkov sumu 522,90 eura (15 753 Sk) za prevod členských práv v bytovom družstve. Odvolací súd potom s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/56/2017 určil, že žalobkyňa je povinná na vyrovnanie podielov z vyporiadavaného BSM žalovanému vyplatiť 46 807,25 eura ($99.975,89 \text{ eura} / 2$) - 2.919,25 eura - ($522,90 \text{ eura} / 2$) = 49.987,95 eura - 2.919,25 eura - 261,45 eura = 46.807,25 eura). Súčasne žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel na pozemku, na ktorom je postavený bytový dom, čiastkou 466,50 eura. Zároveň žalobkyni v zmysle ust. § 232 ods. 3 veta druhá CSP určil dlhšiu lehotu na plnenie, a to 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

2.9. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a odvolacom súde v zmysle § 396 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a ust. § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na len čiastočný úspech strán v spore (nedošlo k vyporiadaniu BSM ani v zmysle návrhu žalobkyne a ani v zmysle návrhu žalovaného a rovnako v odvolacom konaní ani jeden z nich nebol plne úspešný).

2.10. Odvolací súd priznal štátu (Slovenskej republike) analogicky (čl. 4 ods. 1 CSP) akoby úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže štát vynaložil trovy spočívajúce v úhrade trov vykonaného dokazovania (znalcom). Zohľadniac paritné vyporiadanie BSM aj len čiastočný úspech strán v spore odvolací súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 50 % a proti žalovanému v rozsahu 50 %. Obdobne rozhodol odvolací súd o nároku znalca Ing. C. J. na znalečné za znalecký posudok č. 26/2020, ktorý podal v konaní pred súdom prvej inštancie, keďže súd prvej inštancie doposiaľ nerozhodol o priznaní znalečného znalcovi.

3.1. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (v ďalšom texte označovaná aj ako „dovolateľka“) z dôvodov podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a), b) Civilného sporového poriadku.

3.2. V dôvodoch dovolania žalobkyňa uviedla, že napriek dlhej dobe trvania súdneho sporu ani jeden zo súdov nižších inštancií nepodrobil právnomu prieskumu a nevysporiadal sa náležite so skutočnosťou, či byt č. XX spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach obytného domu skutočne patrí do BSM. Za nepostačujúce označila konštatovanie súdov, že byt do BSM patrí, lebo bol nadobudnutý počas trvania manželstva. Poukázala na to, že pôvodne išlo o družstevný byt a členský podiel v bytovom družstve nadobudla ona ešte pred uzatvorením manželstva so žalovaným. Podľa jej názoru síce strany sporu označujú majetok tvoriaci masu BSM, avšak jej ustálenie je vecou súdu. Od začiatku konania sa javila ako nesporná skutočnosť, že uvedené nehnuteľnosti do BSM patria. Súd vychádzali z LV č. XXXX, kde sú ako vlastníci zapísaní obaja bývalí manželia. Byt bol až v roku 1996 (konkrétne 05. 02. 1996) odkúpený do osobného vlastníctva zmluvou, v ktorej sú ako nadobúdatelia označení obidvaja manželia. Súd prvej inštancie nepristúpil k akémukoľvek po právnej stránke relevantnému skúmaniu, či byt môže byť predmetom vyporiadania v rámci BSM. Nesúhlasila so záverom odvolacieho súdu, že jej argument o vylúčení bytu z BSM je doplnením či zmenou odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 3 CSP, lebo odvolací súd v prípadoch vyporiadania BSM nie je viazaný rozsahom odvolania a je povinný preskúmať všetky závery súdu prvej inštancie. Za nedostatočne odôvodnené dovolateľka označila vyporiadanie sa odvolacieho súdu s otázkou vylúčenia bytu z BSM. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/2/2016, v zmysle ktorého je konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva jedným z konaní, v ktorých z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu a súdy nie sú viazané rozsahom odvolania.

3.3. V ďalšej časti dovolania žalobkyňa uviedla, že pred uzatvorením manželstva bola členkou Okresného stavebného bytového družstva Č. a nájomníčkou družstevného bytu. Uzatvorením manželstva vznikol spoločný nájom manželov. V zmysle § 16 ods. 1 v spojení s § 28 zákona o vlastníctve bytov v znení účinnom v roku 1996 vzniklo právo na prevod družstevného bytu do osobného vlastníctva žalobkyni z dôvodu, že jedine ona bola členkou bytového družstva. Nesúhlasila so záverom súdu, ktorý podľa nej pripísal výlučne na ťarchu dovolateľky uzatvorenie kúpnej zmluvy, v ktorej bol ako nadobúdateľ bytu označený aj žalovaný. Zápis obidvoch manželov ako vlastníkov bytu z dôvodu pochybenia bytového družstva a katastrálneho operátu (zrejme mala na mysli príslušný katastrálny úrad, pozn. odvolacieho súdu, keďže katastrálnym operátom sa rozumie v zmysle § 8 ods. 1 prvej vety katastrálneho zákona dokumentačné materiály potrebné na spravovanie katastra a obnovu katastrálneho operátu) nesmie mať za následok obchádzanie zákonných podmienok nadobudnutia družstevného bytu do osobného vlastníctva. Žalovaný ako nečlen bytového družstva byt platne nadobudnúť nemohol. Za kľúčový pre posúdenie otázky zaradenia bytu do BSM označila právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený vo veci sp. zn. II. ÚS 591/2014. Na podporu svojich tvrdení poukázala aj na § 704 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd k uvedenému uviedol, že v prípade žalobkyne nastal stav, kedy boli v kúpnej zmluve ako nadobúdatelia uvedení obidvaja manželia, preto označený právny názor nie je možné na tento prípad aplikovať. Výtkla, že odvolací súd sa zaoberal prejavom vôle obidvoch manželov nadobudnúť byt do BSM bez toho, aby túto prípadnú vôľovú zložku v odvolacom konaní aj skúmal. Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/172/2012 a 3Cdo/291/2006 a uviedla, že odvolací súd sa odklonil od rozhodovacej praxe odvolacieho súdu bez toho, aby svoj odklon náležite vysvetlil a relevantne zdôvodnil. S poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu v inej právnej veci, vedenej pod sp. zn. 11CoP/37/2020 dovolateľka uviedla, že v posudzovanej veci súd ani okrajovo neskúmal časový moment uzavretia dohody o užívaní družstevného bytu (nájomnej zmluvy).

3.4. V závere rozsiahleho dovolania žalobkyňa uviedla, že z dôvodu právnej istoty uvádza aj dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP pre prípad, že dovolací súd bude názoru, že na skutkový a právny stav v posudzovanej veci nie je dovolacia prax označená žalobkyňou aplikovateľná. Uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by predmetom meritórneho prieskumu odvolacieho súdu bolo explicitné vyriešenie otázky cit.: „Je prekážkou nadobudnutia výlučného vlastníckeho práva k pôvodne družstevnému bytu jedným z manželov, ktorý ako jediný splnil podmienky na nadobudnutie družstevného bytu v súlade s ust. § 16 ods. 1 a ust. 28 zákona o vlastníctve bytov, zápis oboch

manželov na liste vlastníctva ako bezpodielových spoluvlastníkov bytu, a to aj napriek tomu, že druhý z manželov nespĺnil podmienky na nadobudnutie družstevného bytu v zmysle zákona o vlastníctve bytov?“

3.5. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 27. septembra 2023 sp. zn. 5Cdo/118/2023 vyhovel návrhu dovolateľky a odložil vykonateľnosť rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. februára 2023 sp. zn. 6Co/145/2020 do právoplatného skončenia konania o dovolaní žalobkyne a o dovolaní žalovaného.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedol, že byt a jeho príslušenstvo je súčasťou masy BSM, nadobudli ho spolu so žalobkyňou do bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez ohľadu na to, že o 10 rokov skôr dovolateľka sama nadobudla členský podiel v bytovom družstve. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/99/2011, v zmysle ktorého „ak by aj kúpna cena veci bola celkom zaplatená z výlučných prostriedkov každého z manželov, avšak kupujúcimi boli obaja manželia a obaja pri uzavretí kúpnej zmluvy prejavili vôľu nadobudnúť vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, stáva sa táto vec predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva.“ Upriamil pozornosť na to, že námietka nadobudnutia sporného bytu do BSM bola zo strany dovolateľky vznesená až po 17 rokov trvania konania o vyporiadaní BSM. Je zjavné, že až do vznesenia tejto námietky o pravosti vôle manželov nadobudnúť sporný byt do BSM nemala žiadne pochybnosti. Pokiaľ je mu známe, zmluvu o prevode vlastníckeho práva k bytu dovolateľka nikdy nenapádala. Záver súdu o tom, že sporný byt bol zahrnutý do BSM a stal sa predmetom vyporiadania označil za vecne správny.

5.1. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie aj žalovaný (v ďalšom aj „dovolať“) s poukazom na § 420 písm. f) CSP. Z dôvodu, že k bytu a jeho zariadeniu nemal prístup od roku 2008, kedy sa z domácnosti odsťahoval a žalobkyňa na byte vymenila zámok, nemal možnosť za účelom zistenia hodnoty bytu zabezpečiť vyhotovenie súkromného znaleckého posudku. Hoci znalecký posudok zabezpečený súdom nebol správny, čo konštatoval aj odvolací súd, nebolo mu umožnené vykonanie súkromného znaleckého posudku a nebolo nariadené ani kontrolné znalecké dokazovanie. Znalca, ktorý by vedel vyhotoviť znalecký posudok len z fotografií, našiel až pred vyhlásením rozhodnutia odvolacieho súdu. Znalec Ing. N. W. v odbornom posudku č. 35/2023 určil všeobecnú hodnotu bytu patriaceho do BSM a podielu na pozemku sumou 111.000 eur, v doplnení znaleckého posudku číslo 26/2020 znalca Ing. C. J. boli tieto ustálené sumou 69.700 eur (o 37,20 % menej) a súdom sumou 93.807,12 eura (o 15,49 % menej). Odvolací súd uvedeným nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v miere porušujúcej právo na spravodlivý proces. Dovolať uviedol, že v súdnom konaní vedenom od roku 2006 bola hodnota bytu patriaceho do BSM určená opakovane, avšak z pohľadu dovolateľa aj odvolacieho súdu, ktorý aj zasiahol do záverov v poradí posledného znaleckého posudku, neprimerane nízka. Výpočet hodnoty bytu odvolacím súdom dovolateľ, po uvedení genézy postupného opakovaného zisťovania ceny bytu počas súdneho konania, označil za nesprávny. Z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, z akých dôvodov došlo k zníženiu hodnoty bytov uvedených v ponukách realitných kancelárií predložených k doplneniu znaleckého posudku. Súdny znalec (Ing. C. J. pozn. dovolacieho súdu) počas svojej výpovede pred odvolacím súdom 16. 11. 2022 pritom konštatoval, že ceny trojizbových bytov v Č. sa pohybujú od 110.000 do 135.000 eur. Z akých dôvodov teda určil hodnotu bytu sumou 69.700 eur a súd vlastným výpočtom sumou 93.807,12 eura a prečo došlo ku kráteniu cien pri porovnateľných bytoch je pre dovolateľa nepochopiteľné. Dovolať vytkol, že odvolací súd vychádzal iba z ekonomických faktorov, neprihliadol na faktory polohové ani konštrukčné a fyzické, pretože z realitných ponúk priložených k doplneniu znaleckého posudku tieto neboli vôbec známe. Za nesprávny postup označil aj skutočnosť, že nemohol byť prítomný na ohliadke bytu.

5.2. Napriek námietkam dovolateľa týkajúcim sa ocenenia hnutelných vecí znalcom PaedDr. X. Č. súd nenariadil nové znalecké dokazovanie za účelom aktualizácie pôvodného posudku alebo nového kontrolného posudku. Vysávač značky Hyla dovolateľ nemá vo svojej dispozícii, je v dispozícii žalobkyne resp. aj túto hnutelnú vec žalobkyňa zlikvidovala. Označil za neúčelné a nemiestne prikázať mu do vlastníctva vec, ktorú nemá a ktorú mu žalobkyňa nebude môcť vydať. Strany sporu sa podľa dovolateľa zhodli, že vysávač má a ponechá si ho žalobkyňa. Nie je zrejmé, prečo súd nevykonával žiadne dokazovanie pri šijacom stroji zn. Veritas a konštatoval, že nebola preukázaná vyššia ako nulová zostatková hodnota (obdobne pri 3 ks propán-butánových fľaš). Žalobkyňa potvrdila, že šijací stroj zlikvidovala. Uvedené platí aj pri plynovom variči a propán-butánových fľašiach, zachytených na

fotografiách v poradí prvého znaleckého posudku z roku 2009.

5.3. Nesúhlasil ani s tým, ako sa odvolací súd vypořiadal s použitím prostriedkov z BSM žalobkyňou na jej podnikanie. Tvrdil, že osvedčil existenciu vecí, ktoré za tieto financie žalobkyňa nakúpila, predložením fotografií. Žalobkyňa z prostriedkov BSM pre svoje podnikanie zakúpila pokladňu, softvér pre pokladňu, program Alfa, počítač, monitor, uhradila dlh 1.593,31 eura za registračnú pokladňu.

5.4. Namietol, že nebolo vykonané dokazovanie týkajúce sa zostatkov na účtoch žalobkyne v bankách či poisťovniach, čo platí aj pre cenné papiere, ktorých existenciu dovolateľ priznal a boli mu prikázané do vlastníctva. Cenné papiere nadobúdala aj žalobkyňa a pokiaľ nimi nedisponuje, je namieste vypořiadat' ich spotrebovanú hodnotu. Dovolateľ sám nedokáže získať informácie od bánk či poisťovní, ktorých zabezpečenie súdom navrhoval.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedla, že primárnou otázkou, od vyriešenia, ktorej sa mal odvíjať ďalší postup súdu aj v otázke znaleckého dokazovania, bolo nesprávne zaradenie bytu do BSM; v prípade jeho vylúčenia by vykonanie znaleckého dokazovania nebolo potrebné. V odvolacom konaní žalobkyňa poukázala na markantné rozdiely v ohodnotení bytu metódou polohovej diferenciacie a porovnávacou metódou v doplnení znaleckého posudku majúca za to, že hodnota bytu mala byť nižšia. Vzhľadom na odborný posudok znalca Ing. N. W. pripojený k dovolaniu zdôraznila, že predkladanie nových dôkazov v rámci dovolacieho konania nie je prípustné. Žalovanému v predložení súkromného znaleckého posudku či odborného vyjadrenia v základnom konaní nebránilo nič. Za zavádzajúce a účelové označila tvrdenie, že znalec, ktorý vedel vyhotoviť znalecký posudok len z fotografií žalovaný dohľadal iba pred vyhlásením rozhodnutia odvolacieho súdu. Podotkla, že znalec Ing. N. W. podľa verejne dostupných informácií vykonáva znaleckú činnosť v oblasti odhadu hodnoty nehnuteľností od 12. 10. 1988. Námiетка žalovaného spočívajúca v neumožnení účasti na obhliadke bytu je repetitívna a odvolací súd sa s ňou vysporiadal dostatočne a zrozumiteľne. Pre účel a podstatu dovolacieho konania označila ako irelevantné námietky týkajúce sa vypořiadania hnutelných vecí a finančných prostriedkov. Napríklad nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že sa dohodli, že vysávač zn. Hyla má a ponechá si ho žalobkyňa. Na pojednávaní 16. 02. 2022 žalovaný uviedol, že disponuje motorovou jednotkou vysávača, tepovač a príslušenstvo je v dispozícii žalobkyne. Žalobkyňa tvrdila, že vysávač je v celosti u žalovaného. Súd vysávač správne prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, ktorý disponuje časťou podstatnou a fundamentálnou pre fungovanie vysávača. Ostatné veci namietnuté žalovaným boli buď neexistujúce alebo spotrebované. Dovolanie žalovaného podľa žalobkyne nenaplnia dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie a na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9. Žalobkyňa aj žalovaný videli porušenie svojho práva na spravodlivý proces v nedostatočnom odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu, vo vadách v procese dokazovania a v procese hodnotenia dôkazov, žalobkyňa aj v arbitrárnosti rozsudku odvolacieho súdu.

10.1. K námietkam dovolateľky a dovolateľa (spoločne označených ako „dovolatelia“) týkajúcim sa

nedostatočného odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu treba uviesť, že k naplneniu práva strany sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia dochádza tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné ani prijaté v zrejmom omyle. Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP a § 393 CSP, I. ÚS 243/2007) so starostlivým prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska vs. Švajčiarsko). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď aj na pre rozhodnutie bezvýznamný argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko, Hiro Balani c. Španielsko, Georgiadis c. Grécko).

10.2. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 245/2022 zo dňa 20. septembra 2022 vyplýva, že „arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky, alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04)“. Podstatné je, že uvedené nedostatky musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 336/2019). O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide aj vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

11.1. Dovolateľka v spojení s nedostatočným odôvodnením rozsudkov súdom nižších inštancií vytkla, že sa ani jeden z nich náležite nevysporiadal s tým, či byt č. XX nachádzajúci sa v Č. v bytovom dome súp. č. XXXX spolu so spoluvlastníckym podielom k spoločným častiam a spoločným zariadeniam obytného domu patria do BSM. Dovolací súd poukazuje na body 29. až 30. rozsudku odvolacieho súdu, ktorý sa napriek tomu, že žalobkyňa námietku, že uvedený byt spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu nepatrí do BSM nevzniesla v odvolaní ani do uplynutia odvolacej lehoty, ale prvýkrát ju uviedla až v priebehu odvolacieho konania v podaní zo dňa 31. 08. 2022 (16 rokov po tom, ako podala žalobu pozn. dovolacieho súdu), vysporiadal. Konkrétne východiská, ktoré vyústili do záveru o potrebe zaradenia uvedenej nehnuteľnosti do masy BSM jasne a zrozumiteľne uviedol v 30. bode odôvodnenia rozsudku (uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu dňa 05. 02. 1996 žalobkyňou aj žalovaným v pozícii nadobúdateľov za trvania ich manželstva ako prejav ich vôle nadobudnúť túto vec bezodplatne do BSM od prevádzajúceho Okresné stavebné bytové družstvo v Č., ktorý prejavil vôľu vec previesť obom vtedajším manželom do BSM v situácii, keď žalobkyni nič nebránilo v nadobudnutí veci do jej výlučného vlastníctva).

11.2. Dovolateľka vyčítala odvolaciemu súdu (bod 8 dovolania), že nešpecifikoval odvolací dôvod odkazom na paragrafové znenie, teda pod aké odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP) odvolacie argumenty žalobkyne podradil. Tu odvolací súd podotýka, že odvolací súd mohol vychádzať a aj vychádzal iba z odvolacej argumentácie (obsahu odvolacích námietok) žalobkyne a žalovaného (ktorý tiež podal odvolanie). Z obsahu odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je aj pri absencii citácie zákonnej normy úplne zjavné, že odvolania posudzoval podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci), keď uviedol, že po zopakovaní a doplnení dokazovania ustálil „ďalej uvedený skutkový stav“. Uvedený záver vyplýva aj zo spôsobu rozhodnutia odvolacieho súdu o zmene rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP expressis verbis označeného v 27. bode odôvodnenia jeho rozsudku. Dovolací súd iba pripomína, že k zmene odvolaním

napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie dochádza predovšetkým vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne vtedy, ak tento síce správne zistil skutkový stav, ale dospel k nesprávnym právnym záverom. Vyžadovať uvedenie presného označenia zákonnej normy, pod ktorú odvolací súd podradil stranami sporu skutkovo vymedzené odvolacie dôvody a tvrdenia v situácii, keď táto bez akýchkoľvek pochybností vyplýva z obsahu odôvodnenia rozsudku a zo spôsobu rozhodnutia o odvolaniach, by bolo prepiatym formalizmom.

12.1. Dovolateľ považoval rozsudok odvolacieho súdu za nedostatočne odôvodnený v časti zníženia hodnoty bytov uvedených v ponukách realitných kancelárií odvolacím súdom v doplnení znaleckého posudku.

12.1.1. Dovolací súd zistil, že odvolací súd v bode 31 rozsudku vysvetlil, že pre účely vyporiadania BSM je potrebné vychádzať zo stavebno-technického stavu oceňovaných nehnuteľností ku dňu zániku BSM, avšak z cien platných v čase rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM (zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR sp. zn. Cpj 86/1971 z 03. 02. 1979 publikované v Zbierke stanovísk najvyšších súdov a rozhodnutí súdov ČSSR pod č. R 42/1972). Uviedol, že za základ pre stanovenie hodnoty vyporiadavateľných nehnuteľností zobral aj s poukazom na § 217 ods. 1 CSP doplnenie znaleckého posudku č. 26/2020 (znalecký úkon č. 117/2022) vypracované odvolacím súdom ustanoveným znalcom Ing. C. J.. Nestotožnil sa ale s postupom znalca, ktorý pri výpočte všeobecnej hodnoty bytu a k nemu prislúchajúcemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu hodnotil porovnateľnú cenu porovnáwanej nehnuteľnosti o 20 % horšie ako u porovnateľných bytov (č. 1 až č. 3) výlučne z dôvodu, že porovnateľné byty sa predávajú dobrovoľne a porovnávaný byt je predmetom vyporiadania BSM v súdnom spore. Uvedené podľa odvolacieho súdu nepredstavuje pre prípadného kupujúceho riziko v podobe spornosti vlastníckeho práva predávajúceho a v čase účinnosti vyporiadania BSM už nemôže mať vplyv na hodnotu nehnuteľnosti. Naopak určenie hodnoty bytu so zohľadnením takéhoto faktora by v konečnom dôsledku viedlo k neprípustnému zvýhodneniu tej strany sporu, ktorej by bol byt prikázaný do výlučného vlastníctva - získala by ho totiž za cenu o 20 % nižšiu ako je všeobecná hodnota takéhoto bytu, resp. jeho trhovú cenu. Odvolací súd potom „...pri určení všeobecnej hodnoty predmetného bytu spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu túto vypočítal (vychádzajúc v ostatnom z doplnenia znaleckého posudku č. 26/2020) tak, že pri výpočte priemernej porovnateľnej hodnoty [ktorá je základom pre určenie všeobecnej hodnoty vynásobením priemernej porovnateľnej hodnoty výmerou stavby (MJ), v danom prípade 67,79 m²] zohľadnil ekonomické faktory - druh porovnateľnej ceny u všetkých troch porovnateľných bytov ± 0,00 % zhoda. Potom rovnakým postupom ako znalec na str. 18 doplnenia znaleckého posudku č. 26/2020 odvolací súd vypočítal porovnateľnú hodnotu na MJ u všetkých troch porovnateľných nehnuteľností: byt č. 1: $1.915 \text{ eur/m}^2 \times (+ 0,0000 + 0,0000 + 0,0500 - 0,0500 + 0,0000 - 0,2000 - 0,2000) = 1.915 \text{ eur/m}^2 \times 0,6000 = 1.149 \text{ eur/m}^2$; byt č. 2: $1.841,27 \text{ eur/m}^2 \times (+ 0,0000 + 0,0000 + 0,0000 - 0,0500 + 0,0000 - 0,0500 - 0,0000) = 1.841,27 \text{ eur/m}^2 \times 0,9000 = 1.657,14 \text{ eur/m}^2$; byt č. 3: $1.793,65 \text{ eur/m}^2 \times (+ 0,0000 + 0,0500 + 0,0500 - 0,0500 + 0,0000 - 0,2000 - 0,1000) = 1.793,65 \text{ eur/m}^2 \times 0,7500 = 1.345,24 \text{ eur/m}^2$. Následne odvolací súd vypočítal priemernú porovnateľnú hodnotu na MJ: $(1.149 + 1.657,14 + 1.345,24) \text{ eur/m}^2 / 3 = 1.383,79 \text{ eur/m}^2$. Nakoniec odvolací súd vypočítal všeobecnú hodnotu stavieb stanovenú metódou porovnávania ako VŠHS = $67,79 \text{ m}^2 \times 1.383,79 \text{ eur/m}^2 = 93.807,12 \text{ eur}$. Súčasne odvolací súd prevzal pri svojom rozhodovaní všeobecnú hodnotu spoluvlastníckych podielov strán na pozemku, na ktorom je postavený predmetný bytový dom, určenú znalcom metódou polohovej diferenciácie u každej zo strán sporu vo výške 466,50 eura. Z takto ustálenej všeobecnej hodnoty nehnuteľností, teda po zhodnotení znaleckého dokazovania podľa svojej úvahy v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 ods. 1 CSP, odvolací súd vychádzal pri svojom rozhodnutí“.

12.1.2. Z uvedeného podľa dovolacieho súdu dôvod prepočtu hodnôt porovnávaných bytov obsiahnutých v ponukách realitných kancelárií vyplýva. Je ním fakt, že súdny znalec, zjednodušene povedané „zvýšil“ hodnotu bytov porovnávaných na základe ponúk realitných kancelárií o 20 % oproti hodnote vyporiadavanej nehnuteľnosti iba na základe toho, že táto je predmetom súdneho konania. Odvolací súd z dôvodov, ktoré prehľadne vysvetlil (a ktoré dovolací súd cituje doslovne v bode 12. 1. 1. tohto rozhodnutia) uvedenú nezrovnalosť korigoval v podobe vlastného zrozumiteľného prepočtu

(zachovajúc metodiku a spôsob výpočtu použitých súdnym znalcom) bez toho, aby zasiahol do kompetencie znalca (dosadenie údajov nezohľadňujúcich zvýšenie hodnoty porovnávaných bytov do mechanizmu výpočtu použitého znalcom nevyžaduje iné ako bežné matematické zručnosti pozn. dovolacieho súdu).

13. Žiada sa zdôrazniť, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných jeho stranami. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní teda nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré je preskúmané v odvolacom konaní. Na základe námietok dovolateľov týkajúcich sa nedostatkov odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu dovolací súd uzatvára, že dovolaniami napadnuté rozhodnutie spĺňa atribúty spravodlivého procesu. V súlade s § 393 ods. 2 CSP odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia podal výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami. V odôvodnení dostatočne vysvetlil svoj myšlienkový postup nielen s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Odvolací súd sa dostatočne a zrozumiteľne vysporiadal s tou argumentáciou odvolateľov, ktorá vzhľadom na jej význam vyžadovala špecifickú odpoveď.

14.1. Dovolatelia tvrdili porušenie ich práva na spravodlivý proces aj postupom odvolacieho súdu pri dokazovaní a pri hodnotení dôkazov.

14.2. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok). Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

14.3. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov. Táto zásada, aj vyplývajúca z čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku a normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

14.4. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad, alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak, ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

14.5. Na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi. To znamená, že hodnotenie dôkazov, a teda ani skutkové zistenia ako jeho výsledok, z iných ako vyššie uvedených dôvodov nie je možné dovolacím súdom preskúmať.

15. Kľúčová argumentácia dovolateľky týkajúca sa pochybení v procese dokazovania a hodnotenia dôkazov smerovala k spochybneniu jeho výsledku v podobe zaradenia do masy BSM bytu č. XX,

nachádzajúceho sa na X. poschodí obytného domu súp. č. XXXX, vchod D., postaveného na pozemku KN-C parc. č. 1237, kat. úz. a obec Č. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto obytného domu o veľkosti 6882/226040, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Čadca, katastrálneho odboru.

16.1. Dovolateľka v prvom rade tvrdila, že podľa jej názoru sú to strany sporu, kto označuje majetok patriaci do BSM a úlohou súdu je ustáliť, či takýto majetok do BSM patrí; dovolací súd sa s týmto tvrdením v plnej miere stotožňuje. Uviedla tiež, že odvolací súd je povinný bez ohľadu na rozsah odvolania preskúmať všetky závery súdu prvej inštancie. Dovolací súd k tomu uvádza, že úlohou odvolacieho súdu v konaní o vyporiadanie BSM, vychádzajúc z procesných predpisov o viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, o koncentrácii konania a novotách v odvolacom konaní (účinných od 01. 07. 2016, ktoré sú od tohto dňa plne aplikovateľné aj na súdne konania začaté a do 01. 07. 2016 neskončené) je zaoberať sa iba odvolacími námietkami (teda tým, čo je medzi stranami sporné), pričom záver jeho odvolacieho prieskumu sa odrazí vo výroku meritórneho rozhodnutia týkajúceho sa vyporiadania BSM ako celku. Inak povedané, odvolací súd preskúmava (skutkovo a právne) správnosť vyporiadania BSM súdom prvej inštancie iba z hľadiska toho majetku, ktorý bol označený ako predmet odvolacieho prieskumu odvolateľom v odvolaní (majetok, ohľadom ktorého nie je spor, nepreskúmava), no výsledok jeho prieskumu sa dotýka výroku prvoinštančného rozhodnutia o vyporiadaní BSM ako celku (odvolací súd o spornej časti do BSM patriaceho majetku nerozhoduje separátne). Dôvodom je to, že konanie o vyporiadanie BSM je typom konania, v ktorom z právneho predpisu (§ 150 a nasl. OZ) vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami (§ 137 písm. b) CSP).

16.2.1. Odvolací súd vychádzal z nespornej skutočnosti, že uvedený byt pred prevodom vlastníctva k nemu stranám sporu bol tzv. družstevným bytom a jeho užívateľkou a členkou Okresného stavebného bytového družstva Č. sa stala pred uzavretím manželstva žalobkyňa. Dovolací súd musí upriamiť pozornosť na to, že sobášom žalobkyne so žalovaným (19. 10. 1985) nemohol vzniknúť spoločný nájom bytu manželmi, ako tvrdí dovolateľka, ale za splnenia zákonných predpokladov mohlo vzniknúť iba právo spoločného užívania bytu manželmi (§ 176 OZ účinného do 31. 12. 1991), ktoré sa mohlo ex lege transformovať na spoločný nájom bytu (§ 871 ods. 1 OZ účinného od 01. 01. 1993). Odvolací súd nespochybnil právnu úpravu § 16 ods. 1 a § 28 zák. č. 182/1993 Zb. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ktorá ku dňu 05. 02. 1996 (stranami sporu nesporne uvádzaný dátum zmluvného prevodu vlastníctva k bytu) ustanovovala, že byt, ktorého nájomcom je fyzická osoba, môže vlastník domu previesť do vlastníctva len tomuto nájomcovi, pričom nájomca družstevného bytu, ktorý je členom bytového družstva, má nárok na prevod vlastníctva bytu podľa tohto zákona, ak nepožiadala o prevod vlastníctva podľa osobitného predpisu (ktorým je podľa odkazu č.7) ustanovenie §-u 22 a nasl. zák. č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách v znení neskorších predpisov. Na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc najmä z obsahu medzi stranami nespornej zmluvy o prevode vlastníctva bytu odvolací súd dospel k záveru, že právo žalobkyne ako členky bytového družstva na prevod vlastníctva bytu bolo rešpektované v plnej miere. Odvolací súd v 30. bode odôvodnenia rozsudku vysvetlil, že uvedená právna úprava nevylučuje možnosť prevodu (vlastníctva pozn. dovolacieho súdu) družstevného bytu spolu s členom bytového družstva aj nečlenovi bytového družstva - jeho manželovi do BSM ako prejav rešpektovania ich vôle.

16.2.2. Odvolací súd, ako vyplýva z jeho rozsudku, za určujúcu považoval v zmluve o prevode vlastníctva bytu prejavenu vôľu zmluvných strán, nadobúdateľov aj prevádzajúceho. Prevodca prejavil vôľu previesť predmet prevodu obidvom vtedajším manželom do BSM a nadobúdateľa vôľu nadobudnúť predmet prevodu do BSM. K tomu, že uvedené mal odvolací súd konštatovať nepodložene, bez skúmania vôľovej zložky zmluvných strán dovolací súd udáva, že prejav vôle zmluvných strán je zodpovedajúco zachytený v obsahu zmluvy o prevode vlastníctva bytu (nespochybnenom 26 rokov od jej uzavretia a 18 rokov od rozvodu manželstva, ako vyplýva zo súdneho spisu) a vyplýva aj zo súdneho spisu (z vyjadrení strán sporu, ktoré nedeclarovali potrebu nezaradenia bytu do BSM, ale len potrebu správneho určenia hodnoty, za ktorú bude byt vyporiadany). Rovnako na pojednávaní pred odvolacím súdom konanom dňa 16. februára 2022 právny zástupca žalobkyne nespochybnil, že byt do BSM patrí, keď uviedol, že byt bol pôvodne vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a žalovaný ho nadobudol až po prevode členských práv, čo bolo v dôsledku snahy žalobkyne, aby manželia spoločne vlastnili

nehnuteľnosť. Žalovaný spočiatku vo svojich vyjadreniach síce navrhoval vylúčenie uvedeného bytu z masy BSM, ale s odôvodnením, že bol nadobudnutý do podielového spoluvlastníctva (napr. písomné podanie z 18. 06. 2006 na č. l. 22, výpovede na pojednávaniach konaných 17. 10. 2006 a 16. 10. 2008, podania z 30. 11. 2008 na č. l. 247, z 31. 05. 2009 na č. l. 350), neskôr ale (napr. písomné podanie zo 17. 04. 2025 na č. l. 751) so zaradením bytu do majetku patriaceho do BSM súhlasil.

16.2.3. Dovolací súd zistil, že odvolací súd vykladal pri hodnotení dôkazov obsah uvedenej zmluvy nielen jazykovým výkladom, ale aj v kontexte času, kedy bola uzatvorená (uvedúc, že žalobkyni nič nebránilo, aby zmluvu o prevode vlastníctva družstevného bytu uzatvorila sama) a skutočnosti, že nesplnenie zákonných predpokladov jej uzavretia žalobkyňa nenamietala desaťročia, ani v podanom odvolaní, až do predloženia jej písomného podania z 31. 08. 2022.

17.1. Dovolacia argumentácia žalovaného spojená s vadou zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP sa týkala zisťovania všeobecnej hodnoty uvedeného bytu. Dovolateľ argumentoval, že napriek nesprávnosti súdom zabezpečeného znaleckého posudku mu nebolo umožnené zabezpečiť vyhotovenie znaleckého posudku súkromného (pre bránenie vstupu do bytu žalobkyňou našiel znalca, ktorý vyhotovil znalecký posudok len na základe fotografií, až pred vyhlásením rozhodnutia odvolacieho súdu) a nebolo nariadené ani kontrolné znalecké dokazovanie.

17.2. Dovolací súd pripomína, že podľa konštantnej judikatúry najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP paušálne tvrdenie o nedostatočne zistenom skutkovom stave, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti. Na druhej strane Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno odôvodniť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku overeniu alebo vyvráteniu ktorej je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, už bolo doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, garantujúcimi strane sporu právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť.

18.1. Hoci dovolateľ v dovolaní uviedol, že výpočet hodnoty bytu odvolacím súdom je nesprávny, mal uviesť aj v čom konkrétne táto nesprávnosť spočíva. Tvrdil iba, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zjavné, z akých dôvodov došlo k zníženiu hodnoty bytov uvedených v ponukách realitných kancelárií pripojených k doplneniu znaleckého posudku. Dovolací súd iba stručne opakuje (v podrobnostiach viď body 12. 1. 1. a 12. 1. 2. tohto dovolacieho rozsudku a bod 31 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu), že súdny znalec navýšil hodnotu bytov porovnávaných na základe ponúk realitných kancelárií o 20 % oproti hodnote vyporiadavaného bytu iba na základe toho, že tento je predmetom súdneho konania, čo odvolací súd nepovažoval za korektné (strana sporu, ktorej by bol byt prikázaný v hodnote zníženej iba z dôvodu súdneho konania by po jeho skončení získala na úkor druhej strany, ktorej by bol priznaný výplatok zo zníženej hodnoty bytu, nerovnakú majetkovú hodnotu).

18.2. Dovolateľ tiež vo vzťahu k znaleckému posudku vytkol, že odvolací súd vychádzal iba z ekonomických faktorov, neprihliadol na faktory polohové ani konštrukčné a fyzické. Odvolací súd ale, ako vyplýva z jeho rozsudku, konštatoval, že za základ pre stanovenie hodnoty vyporiadavaných nehnuteľností zobral doplnenie znaleckého posudku č. 26/2020 vypracované Ing. C. J. a pristúpil k vlastnému matematickému prepočtu (rovnakým postupom ako znalec na str. 18 doplnenia znaleckého posudku) jedine ekonomických faktorov zistených znalcom - druh porovnateľnej ceny porovnáwanej nehnuteľnosti. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd v ostatnom plne vychádzal zo zistení (aj faktorov

polohových, konštrukčných a fyzických) súdneho znalca (ktorý na pojednávaní dňa 16. 11. 2022, ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní, uviedol, že stavebnotechnický stav oceňovaného bytu aj bytového domu bol ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva 09. 03. 2004 iný ako v súčasnosti a iný ako u porovnávaných bytov) a nemenil (okrem ekonomických faktorov) akékoľvek iné zistenia zo znaleckého posudku vyplývajúce (ktoré strany sporu v odvolacom konaní ani konkrétne neuvádzali), teda vychádzal aj zo znalcom zistených polohových, konštrukčných a fyzických faktorov oceňovanej nehnuteľnosti.

18.3. K argumentu dovolateľa, že súdny znalec (Ing. C. J. pozn. dovolacieho súdu) počas svojej výpovede pred odvolacím súdom 16. 11. 2022 konštatoval, že ceny trojizbových bytov v Č. sa pohybujú od 110.000 do 135.000 eur a nie je zrejmé, z akých dôvodov určil hodnotu bytu sumou 69.700 eur a súd vlastným výpočtom sumou 93.807,12 eura dovolací súd udáva, že súdny znalec zároveň vypovedal, že pri uvedených cenách hovorí o bežnom trhu a všetky tieto reálie boli zohľadnené pri faktoroch, ktoré uviedol v znaleckom úkone. Dovolací súd zároveň znovu opakuje, že k zníženiu všeobecnej hodnoty bytu znalcom došlo z dôvodu dlhoročného súdneho konania a k ustáleniu sumy súdom výpočtom uvedeným v bode 31 odôvodnenia jeho rozsudku, ktorý vypočítal priemernú porovnateľnú hodnotu na MJ nasledovne: $(1.149 + 1.657,14 + 1.345,24) \text{ eur/m}^2 - / 3 = 1.383,79 \text{ eur/m}^2$ (priemerná hodnota pozn. dovolacieho súdu). Všeobecnú hodnotu stavieb vypočítal odvolací súd vychádzajúc zo znalcom použitej metódy porovnávania ako $V\text{ŠHS} = 67,79 \text{ m}^2 \times 1.383,79 \text{ eur/m}^2 = 93.807,12 \text{ eur}$ (výmera posudzovaného bytu vynásobená zistenou priemernou cenou za 1 m² pozn. dovolacieho súdu). Navyše žalovaný aj v záverečnom prednese na pojednávaní 18. januára 2023 uviedol, že v prípade prikázania bytu do jeho vlastníctva akceptuje hodnotu o 20 % vyššiu a z tejto vyplatí podiel žalobkyni. K neprítomnosti žalovaného pri ohliadke bytu sa znalec na pojednávaní vyjadril tak, že dôvodom bol žalovanému uložený zákaz priblíženia sa k žalobkyni (str. 6 zápisnice o pojednávaní zo 16. 11. 2022), čo žalovaný v dovolaní nespochybnil. Odvolací súd v rozsudku uviedol, že žalovaným namietaná neúčasť na ohliadke spolu so znalcom nemohla mať žiaden vplyv na odbornosť záverov formulovaných v znaleckom posudku. Dovolací súd preto konštatuje, že za týchto skutkových okolností neúčastou žalovaného na ohliadke sporného bytu súdnym znalcom k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces nedošlo.

19. Aj dôkaz znaleckým posudkom (vrátane výsledkov vypočutia znalca) súd hodnotí podľa zásad uvedených v § 191 CSP. Hodnoteniu súdu nepodliehajú odborné znalecké závery, ale súd hodnotí presvedčivosť posudku čo do jeho úplnosti vo vzťahu k zadaniu, logické odôvodnenie znaleckého posudku a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Dovolací súd v postupe dovolacieho súdu pri hodnotení záverov znaleckého dokazovania vykonaného za účelom zistenia všeobecnej hodnoty vyporiadavaného bytu a spoluvlastníckeho podielu k spoločným častiam a spoločným zariadeniam bytového domu nezistil porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotenie dôkazov z hľadiska pravdivosti predpokladá aj posúdenie vierohodnosti dôkazom poskytovanej informácie podľa druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona vykonáva. Znalec je osobou, ktorá prostredníctvom svojich odborných znalostí posudzuje skutočnosti rozhodujúce pre súdne konanie a v znaleckom posudku oznamuje subjektívny výsledok tohto posúdenia. Dovolací súd vychádzajúc z vyššie prezentovaných dovolacích zistení odklon súdov nižších inštancií od týchto zásad hodnotenia znaleckého posudku Ing. C. J., ktorý by znamenal porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces, nezistil.

20. Dovolateľ namietal, že k bytu a jeho zariadeniu nemal prístup od roku 2008 (v súdnom spise sa nachádza uznesenie Okresného súdu Čadca z 10. 11. 2008 sp. zn. 10C/109/2008 o nariadení neodkladného opatrenia ukladajúce žalovanému, aby nevstupoval do uvedeného bytu do právoplatného skončenia označeného konania o vylúčenie žalovaného z užívania bytu pozn. dovolacieho súdu) a znalca, ktorý by vedel vyhotoviť znalecký posudok len z fotografií zistil až pred vyhlásením rozhodnutia dovolacieho súdu, no vykonanie dokazovania súkromným znaleckým posudkom mu nebolo umožnené. K tomu dovolací súd udáva, že v priebehu súdneho konania bolo vzhľadom na plynutie času zhotovených niekoľko znaleckých posudkov oceňujúcich byt, odrážajúcich vývoj cien na realitnom trhu. Práve aktualizácia všeobecnej hodnoty bytu (vychádzajúca z jeho stavebnotechnického stavu ku dňu zániku BSM, teda ku dňu 09. 03. 2004) bola dôvodom nariadenia znaleckého dokazovania odvolacím súdom. Žalovaný na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 18. januára 2023 uviedol, že je namieste

vypracovanie nového znaleckého posudku a nebola mu poskytnutá súčinnosť, aby si mohol dať vypracovať súkromný znalecký posudok. Odvolací súd v 33. bode vysvetlil, že neuložil žalobkyni v zmysle žiadosti žalovaného povinnosť sprístupniť byt za účelom vyhotovenia súkromného znaleckého posudku (§ 209 CSP), keďže je len na úvahe súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP) a „Ak má súkromný znalecký posudok náležitosti podľa ust. § 209 ods. 2 CSP, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Keďže odvolací súd už nariadil v odvolacom konaní dokazovanie znalcom, nebol dôvod vykonávať dokazovanie ďalším znalcom. Tak by bolo tomu iba v prípade, že by odvolací súd považoval za potrebné vykonať dokazovanie ďalším znalcom, ku ktorému záveru však odvolací súd, posúdiac námietky strán voči doplneniu znaleckého posudku č. 26/2020, nedospel. ... V konečnom dôsledku však žalovaný vo svojich písomných námietkach voči záverom doplnenia znaleckého posudku č. 26/2020 uviedol, že pre účely vyporiadania BSM akceptuje hodnotu o 20 % vyššiu ako všeobecnú hodnotu stavieb stanovenú znalcom v doplnení znaleckého posudku č. 26/2020, hoci pre prípad, že predmetný byt bude prikázaný do jeho výlučného vlastníctva.“ Dovolací súd iba dodáva, že takýto postoj žalovaného k zisteniu hodnoty bytu (súhlas s vykonaným znaleckým posudkom ak bude byt prikázaný jemu a nesúhlas, ak bude prikázaný žalobkyni) otvára otázku jeho opravdivého záujmu na riadnom zistení skutkového stavu. Zohľadniť tiež treba, že žalovaný ani netvrdil, že už v čase, keď argumentoval potrebou poskytnutia súčinnosti za účelom zhotovenia súkromného znaleckého posudku, požiadal o zhotovenie súkromného znaleckého posudku konkrétnemu znalca. K samotnému dovolaniu pripojil dokument označený ako „Odborný posudok“ vyhotovený Ing. N. W. na základe objednávky žalovaného zo dňa 13. februára 2023 (odvolací súd rozsudok napadnutý dovolaním vyhlásil o necelý mesiac skôr, 18. januára 2023). Pre úplnosť treba pripomenúť, že v zmysle aktuálnej procesnej právnej úpravy dovolací súd nie je súdom skutkovým, preto vykonanie dokazovania v dovolacom konaní neprichádza do úvahy.

21.1. Ďalšia časť dovolacej argumentácie žalovaného sa týkala hnutelných vecí.

21.1.1. K vysávaču zn. Hyla sa žalovaný na pojednávaní pred odvolacím súdom konanom dňa 16. februára 2022 vyjadril tak, že motorová jednotka zostala u neho, ostatné (tepovač a iné príslušenstvo) u žalobkyne. Odvolací súd v 46. bode odôvodnenia rozsudku vychádzal z tohto nesporného tvrdenia strán sporu aj z nespornej zostatkovej hodnoty vysávača 165,97 eura. Pokiaľ v dovolaní dovolateľ tvrdil, že uvedený vysávač nemá vo svojej dispozícii, je v dispozícii žalobkyne resp. aj túto hnutelnú vec žalobkyňa zlikvidovala a strany sporu sa zhodli, že vysávač má a ponechá si ho žalobkyňa, dovolací súd poukazuje na to, že (na rozdiel od dovolacích tvrdení žalovaného) ide o záver odvolacieho súdu vychádzajúci z nesporných prednesov strán sporu preukázaný obsahom spisu (zápisnica o pojednávaní zo 16. februára 2022).

21.1.2. K šijaciemu stroju zn. Veritas, 3 ks propán-butánových fliaš a plynovému variču sa odvolací súd vyjadril v bodoch 47 a 48 rozsudku. Pri šijacom stroji zn. Veritas (o ktorom žalobkyňa tvrdila, že ho medzitým vyhodila) konštatoval, že žalobkyňa tvrdila, že táto vec mala ku dňu zániku BSM nulovú zostatkovú hodnotu. Žalovaný až v priebehu konania (na pojednávaní odvolacieho súdu dňa 16. 02. 2022) žiadal jej vyporiadanie zo zostatkovej hodnoty ku dňu zániku BSM vo výške 150 eur bez toho, aby poskytol dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia (na pojednávaní na okresnom súde dňa 09. 02. 2015 navrhoval jeho zostatkovú hodnotu 100 eur pozn. dovolacieho súdu). Keďže táto hnutelná vec bola ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu spotrebovaná, nebolo ju možné prikázať do výlučného vlastníctva ktorejkoľvek zo strán a nakoľko nedošlo k preukázaniu jej vyššej ako nulovej zostatkovej hodnoty odvolací súd túto hnutelnú vec pri svojom rozhodnutí nezohľadnil. Tým odvolací súd dovolateľovi zodpovedal na otázku, prečo súd nevykonával žiadne dokazovanie a konštatoval, že nebola preukázaná vyššia ako nulová zostatková hodnota tejto veci. Pri plynovom variči a 3 ks propán-butánových fliaš strany sporu v rámci pojednávania na odvolacom súde nevedeli zhodne uviesť kde sa nachádzajú a v podanom odvolaní žalovaný nenamietal súdom prvej inštancie ustálenú nulovú zostatkovú hodnotu ku dňu zániku BSM. Keďže odvolací súd nemal preukázanú existenciu týchto hnutelných vecí ku dňu svojho rozhodovania, nemohol ich v rámci vyporiadania BSM prikázať do vlastníctva tej-ktorej strany sporu a vzhľadom na nulovú zostatkovú hodnotu ku dňu zániku BSM nemohol ich hodnotu zohľadniť pri vyporiadaní BSM. Na záver dovolací súd udáva, že uvedené veci v čase rozhodovania súdu o odvolaní neexistovali, odvolací súd nemohol nariadiť znalecké dokazovanie za účelom zistenia ich hodnoty.

22. Odvolací súd vo vzťahu k podnikaniu žalobkyne poukázal na bod 31 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil a doplnil, že nebolo preukázané, že by podnik žalobkyne mal v čase zániku BSM nejakú hodnotu a strany nijakú hodnotu z tohto titulu ani nenavrhlí vyporiadať. Súd prvej inštancie tam uviedol, že: „Súd v konaní vysporiadal sa so započítaním sumy 2.489,54 eur v prospech žalovaného tak (ako polovica zo sumy 150.000,- Sk použitých zo spoločných prostriedkov do podnikania manželky), že uvedenú sumu pri výpočte finančného vyrovnania nezohľadnil v nadväznosti na zákonné ustanovenie § 148a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podnikanie na strane žalobkyne v zmysle jej živnostenského oprávnenia je činnosť, z ktorej výnosy patria obom manželom, a ktorá slúži na získavanie hodnôt patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva. Je nesporné, že podnikajúci manžel je povinný do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nahradiť takú sumu, ktorá bude spravidla predstavovať cenu podniku ku dňu zániku spoluvlastníctva. Od podnikajúceho manžela nemožno požadovať, aby vrátil do BSM celú výšku prostriedkov vynaložených zo spoločného majetku na jeho podnik, a to v nadväznosti na podnikanie žalobkyne, ktoré vykazovalo stratu preukázanú dlhmi žalobkyne voči spoločnosti N. J. J.-J. N. W. zo dňa 21. 12. 2002 na sumu 86.919,50 Sk. Veci, ktoré slúžia len osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, nepatria do BSM a vzhľadom na skutkový stav súdenej veci nebolo preukázané, aké veci boli pre podnik žalobkyne zakúpené zo spoločných peňazí, súd neprihliadol pri vyporiadaní na sumu 2.489,54 eur. Podľa ustálenej súdnej praxe, ak podnik patriaci len jednému z manželov, tento tvorí oddelené vlastníctvo podnikajúceho manžela a nemôže sa stať predmetom bezpodielového spoluvlastníctva (rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/684/2004).“ Z uvedeného vyplýva, že nesúhlas dovolateľa s tým, ako sa odvolací súd vypořiadal s použitím prostriedkov z BSM žalobkyňou na jej podnikanie (keď osvedčil existenciu vecí, ktoré boli na tento účel nakúpené) je iba polemikou so skutkovými závermi odvolacieho súdu nepodliehajúcou dovolaciemu prieskumu podľa § 420 písm. f) CSP.

23. Dovolací súd zo zápisnice o pojednávaní z 18. 01. 2023 zistil, že žalovaný navrhol vyžiadať od Komunálnej poisťovne o výške nasporenej sumy k 09. 03. 2004 a z Prvej stavebnej sporiteľne vyjadrenie „k rôznym údajom, ako boli uvedené na potvrdeniach, ktoré oboznamoval odvolací súd na dnešnom pojednávaní, teda o rôznych sumách pri stavebnom sporení dcéry J..“ Podľa odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v spore nebolo preukázané vyplatenie plnenia žalobkyni zo životného poistenia č. 411800908 v Komunálnej poisťovni, a.s.. Poistné zaplatené na základe tejto zmluvy žalobkyňou nie je možné pri vyporiadaní BSM zohľadniť, keďže nejde o použitie spoločného majetku (spoločných peňažných prostriedkov) na výlučný majetok jedného z manželov. Odvolací súd tým zdôvodnil, prečo nevyžiadal od Komunálnej poisťovne, a.s. informáciu o nasporenej sume na tomto životnom poistení ku dňu zániku BSM (§ 185 ods. 1 CSP) podľa návrhu žalovaného. Uprasil, že tento dôkaz sa nevzťahoval k odvolacej námietke spočívajúcej v tvrdení, že žalobkyňa mala obdržať od Komunálnej poisťovne, a.s. nejaké plnenie. V 58. bode odôvodnenia rozsudku odvolací súd vysvetlil, že: „Čo sa týka peňažných prostriedkov na účte stavebného sporenia detí strán sporu, s ktorými mala žalobkyňa disponovať.... išlo o prostriedky, ktoré nepatrili do BSM, keďže zmluvy o stavebnom sporení boli zriadené v prospech tretej osoby (detí strán sporu), a teda vložené peňažné prostriedky na účty stavebného sporenia detí strán sporu, bolo potrebné považovať za ich peňažné prostriedky (de facto deťom darované). Z uvedených dôvodov potom pre nadbytočnosť odvolací súd nevykonával dokazovanie (§ 185 ods. 1 CSP) zabezpečením informácie od Prvej stavebnej sporiteľne, a. s. o zostatkoch na účte stavebného sporenia dcéry strán J..“ V dovolaní žalovaný namietol, že nebolo vykonané dokazovanie týkajúce sa zostatkov na účtoch žalobkyne v bankách či poisťovniach čo platí aj pre cenné papiere. Nespochybnil teda, že poistné zaplatené na základe poistnej zmluvy žalobkyňou nie je možné pri vyporiadaní BSM zohľadniť ani to, že nie je súvis medzi ním navrhnutým dôkazom (zistiť výšku nasporenej sumy na životnom poistení žalobkyne ku dňu zániku BSM a odvolacou námietkou spočívajúcou v tvrdení, že žalobkyňa mala obdržať od Komunálnej poisťovne, a.s. nejaké plnenie). Tiež nespochybnil dôvod, pre ktorý odvolací súd nevykonával žalovaným navrhnuté dokazovanie o stavebnom sporení dcéry J.. Dovolací súd preto konštatuje, že ani v tejto parciálnej časti konania nedošlo postupom odvolacieho súdu k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces.

24. Dovolací súd po zistení, že konanie pred súdmi nižších inštancií nebolo postihnuté dovolateľmi

namietanou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) CSP pristúpil k posúdeniu dovolania z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu - nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

25. Dovolateľka podala dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Musí ísť o otázku právnú, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b) CSP by dovolateľ mal a) konkretizovať právnú otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť potrebu, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil a c) uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená.

26. Za právnú otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená vymedzila dovolateľka otázku: „Je prekážkou nadobudnutia výlučného vlastníckeho práva k pôvodne družstevnému bytu jedným z manželov, ktorý ako jediný splnil podmienky na nadobudnutie družstevného bytu v súlade s ust. § 16 ods. 1 a ust. 28 zákona o vlastníctve bytov, zápis oboch manželov na liste vlastníctva ako bezpodielových spoluvlastníkov bytu, a to aj napriek tomu, že druhý z manželov nesplnil podmienky na nadobudnutie družstevného bytu v zmysle zákona o vlastníctve bytov?“

27. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnú normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

28. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok dovolaním napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd vychádzajúc nielen z formulácie nastolenej dovolacej otázky, ale najmä z obsahu dovolania (§ 124 CSP) konštatuje, že dovolateľkou predstretá dovolacia otázka nebola pre rozhodnutie sporu rozhodujúca a okresný ani odvolací súd na jej vyriešení nezaložili svoje rozhodnutia. Svoj záver o zaradení bytu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu do masy BSM totiž súdy nižších inštancií nevyvodili zo zápisu bezpodielového spoluvlastníctva manželov na liste vlastníctva, ale dospeli k nemu posúdením nadobúdacieho titulu (zmluva o prevode vlastníctva bytu a vôľa zmluvných strán v nej vyjadrená) v kontexte skutočností uvedených v bode 16 tohto rozsudku dovolacieho súdu. Iba na okraj však dovolací súd dáva do pozornosti rozsudok najvyššieho súdu z 27. októbra 2021 sp. zn. 2Cdo/7/2019, v ktorom riešil problematiku nadobudnutia družstevného bytu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov zmluvou o prevode vlastníctva bytu uzavretou medzi bytovým družstvom ako prevodcom a manželmi (spoločnými nájomcami - členom a nečlenom bytového družstva) ako nadobúdateľmi.

29. Na základe zhorauvedeného dovolací súd vyhodnotiac dôvody dovolania uzatvára, že dovolateľka v dovolaní nevymedzila právnú otázku, na ktorej riešení odvolací súd založil svoje rozhodnutie (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP). Vzhľadom na súčasne obidvoma dovolateľmi uplatnený dovolací dôvod spočívajúci v tvrdení a dovolacím súdom nezistenej existencii vady zmätočnosti (§ 420 písm. f) CSP) dovolací súd dovolania podľa § 448 CSP zamietol.

30. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku vychádzajúc z toho, že ani jeden z dovolateľov nebol v dovolacom konaní úspešný ani sčasti (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP).

31. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.